

Topic 65

हलन्त पुल्लिङ्ग सुदिव् तथा संख्यागत्युक् पुत्र् शब्द

दिव् आत् ।

'दिव्' इति प्रातिपदिकस्य 'आत्' स्यात्-
सौ । सुधीः । सुदिवी ।

दिव् उत् ।

दिवान्नादेश उकारः स्यात् पहान्तैः । सुधन्धाम्-
इत्यादि । चत्वारः । पुत्रभिः । पुत्र्यः

षट्पुत्र्यश्च ।

रभ्य आसौ मुडागमः ।

रषाभ्यां नो शाः समानपदे ।

रफषकाराभ्यां परस्य नस्य ञः स्यादिकपदे-
इति वृत्तिः ।

अचौ रषाभ्यां ई - पुत्रुणाम्, पुत्रुणाम् ।
रैः सुधि ।

परस्य शैरव विसर्गः सुधि । षत्वम् ।
द्वित्वे प्राप्ते -

शरीशानि ।

आचि परे शरी न ई स्तः । पुत्रुः ।

'सु' परे होने पर प्रातिपदिक संशुद्ध
'दिव्' धातु का नहीं है। के स्थान पर उकार
आदेश है। (अलोऽन्त्यस्य) परिभाषा से अन्त्य
वर्ण वकार के स्थान पर ई ओकार होगा।

यदि कोई स्वर परे हो, तो श, सु या
स के स्थान पर हो शब्दस्वरूप न होंगे।